

Fremsat den 9. november 2017 af miljø- og fødevareministeren (Esben Lunde Larsen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om jagt og vildtforvaltning og lov om naturbeskyttelse

(Mulighed for fastsættelse af nærmere regler om jagt med visse rovfugle, tidsbegrænsede initiativer, jagtformer, fodring af vildt og ændring af regler om jagttegn samt ophævelse af krav om dispensation til visse til- og ombygninger inden for skovbyggelinjen i landzone)

§ 1

I lov om jagt og vildtforvaltning, jf. lovbekendtgørelse nr. 118 af 26. januar 2017, foretages følgende ændringer:

1. Fodnoten til lovens titel affattes således:

»1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-Tidende 2004, nr. L 143, side 56, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013, EU-Tidende 2013, nr. 178, side 66.«

2. I § 23 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om jagt med visse arter af rovfugle.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

3. § 23, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke typer våben og ammunition der må anvendes, om salg af visse typer ammunition og regler om, at visse typer ammunition ikke må medtages på jagt.«

4. I § 27 ændres:

»jagt på fisketerritoriet« til »jagtformer.«

5. I § 28 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om fodring, herunder om, hvilke typer foder der kan anvendes, om indretning af foderpladser og om placering af foder.«

6. I § 40, stk. 1, udgår », der giver tilladelse til jagt med glatløbede skydevåben,«,

7. § 40, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Jagttegn, der ved påtegning giver tilladelse til jagt med haglgevær, jagtriffel eller bue, kan udstedes til personer, som ud over at opfylde betingelserne i stk. 1 og 2 ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til og færdighed i brug af haglgevær, jagtriffel eller bue. Det samme gælder udstedelse af jagttegn til personer, der uden at have bestået en haglskydeprøve eller riffelprøve har opnået ret til påtegning på jagttegnet om tilladelse til jagt med haglgevær eller jagtriffel i henhold til tidligere gældende regler og uden afbrydelse har været optaget i Jagttegnsregisteret som jagttegnsberettiget.«

8. I § 40, stk. 4, 1. pkt., ændres »og riffelprøven« til: »jf. stk. 1, nr. 4, og om haglskydeprøven, riffelprøven og buejagtprøven, jf. stk. 3.«

9. I § 41, stk. 3, og § 42, stk. 2, 1. pkt., ændres »ny jagt- eller riffelprøve« til: »en eller flere prøver, jf. § 40, stk. 3.«

10. Efter § 46 indsættes:

»§ 46 a. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om fravigelse af bestemmelserne i § 4, stk. 1, § 18, stk. 1 og 2, § 19, stk. 2, § 23, stk. 1 og 3, §§ 24, 26 og 28 og § 30, stk. 1, med henblik på iværksættelse af tidsbegræn-

sede, nationale eller lokale initiativer til brug for forskningsmæssig afprøvning af jagt- og vildtforvaltningsformer, -redskaber og -metoder.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om de nærmere rammer og vilkår for de initiativer, der er nævnt i stk. 1, herunder regler om pligt til indberetning.«

§ 2

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 934 af 27. juni 2017, foretages følgende ændringer:

1. § 17, stk. 4, nr. 3, og 5, ophæves.

Nr. 4 og 6, bliver herefter nr. 3 og 4.

2. I § 17, stk. 4, nr. 4, der bliver nr. 3, indsættes efter »medhjælper,«: »og«.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2018.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formål og baggrund
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Lov om jagt og vildtforvaltning
 - 2.1.1. Lovforslagets indhold
 - 2.1.2. Lovforslagets baggrund
 - 2.2. Naturbeskyttelsesloven
 - 2.2.1. Lovforslagets indhold og baggrund
3. Lovforslagets hovedpunkter
 - 3.1. Lov om jagt og vildtforvaltning
 - 3.1.1. Mulighed for jagt med visse arter af rovfugle
 - 3.1.1.1. Gældende ret
 - 3.1.1.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.1.2. Våben og ammunition – buejagt på kronvildt, dåvildt og sikavildt
 - 3.1.2.1. Gældende ret
 - 3.1.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.1.3. Jagtformer
 - 3.1.3.1. Gældende ret
 - 3.1.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.1.4. Fodring af vildt
 - 3.1.4.1. Gældende ret
 - 3.1.4.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.1.5. Udstedelse af jagttegn
 - 3.1.5.1. Gældende ret
 - 3.1.5.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.1.6. Påtegning af jagttegn, jagtprøve og skydeprøver
 - 3.1.6.1. Gældende ret
 - 3.1.6.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

- 3.1.7. Tidsbegrænsede initiativer i forskningsmæssigt øje-med
 - 3.1.7.1. Gældende ret
 - 3.1.7.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
- 3.2. Naturbeskyttelsesloven
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.1.1. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Formål og baggrund

Dette lovforslag vedrører jagt- og vildtforvaltningsloven og naturbeskyttelsesloven.

På jagt- og vildtforvaltningsområdet har lovforslaget til formål at give miljø- og fødevareministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om forvaltning af kronvildt samt om visse jagtformer, om jagt med visse rovfugle, om tidsbegrænsede initiativer, om fodring af vildt samt ændring af regler om jagttegn og jagtprøver.

På naturområdet har lovforslaget til formål at tilpasse naturbeskyttelseslovens § 17 om byggeri indenfor skovbyggelinjen med planlovens landzoneregler som følge af ændringen heraf ved lov nr. 668 af 8. juni 2017.

2. Lovforslagets indhold

Muligheden for at gå på jagt og ad den vej opleve naturen er til stor glæde for mange mennesker. I Danmark indløser cirka 177.000 mennesker hvert år et jagttegn. Regeringen ønsker, at der til stadighed er den rigtige balance mellem på den ene side jægerens muligheder for at udøve jagt og på den anden side hensynet til en bæredygtig forvaltning af vildtet.

Samtidig lægger regeringen vægt på, at en bæredygtig forvaltning af vildtet også tager højde for, at visse vildtarter som f.eks. kronvildt mange steder i landet forårsager omfattende skader på landbrugets afgrøder.

I og omkring mange byer er der desuden stigende problemer med krager og store kolonier af støjende og forurenende fugle som måger og råger til stor gene for de lokale beboere.

Endelig ønsker regeringen bedre muligheder for at drive virksomhed, arbejde og bo i landdistrikterne – også inden for skovbyggelinjen.

2.1. Lov om jagt og vildtforvaltning

2.1.1. Lovforslagets indhold

Dette lovforslag har til formål at skabe hjemmel til, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler, der tilgodeser ønsket om en bæredygtig og etisk forsvarlig jagt og forvaltning af vildtbestandene, og samtidig søger at sikre, at landbrugets afgrøder bliver påført færrest mulige skader fra vildtet, og at befolkningen visse steder i landet får færre gener fra f.eks. krager eller store kolonier af måger eller råger.

Lovforslaget har derfor til formål at bemyndige miljø- og fødevareministeren til at fastsætte nærmere regler om iværksættelse af tidsbegrænsede initiativer med henblik på forskningsmæssig afprøvning af jagt- og vildtforvaltningsformer, -redskaber og -metoder.

Herudover skal lovforslaget muliggøre forsøg med buejagt på kronvildt, dåvildt og sikavildt.

Desuden har lovforslaget til formål at skabe hjemmel til, at miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om fodring af vildt og om jagtformer, herunder vil der med lovforslaget blive skabt mulighed for, at der kan fastsættes nærmere regler om jagt med brug af visse arter af rovfugle (falkejagt).

Endvidere foreslås en forenkling af eksisterende bestemmelser om udstedelse af jagttegn og en ændring af den eksisterende bemyndigelse til fastsættelse af regler om jagt- og skydeprøver for at skabe hjemmel til, at ministeren kan fastsætte regler om, at jægere kan gennemføre en riffelprøve eller en buejagtprøve uden først at skulle gennemføre en haglskydeprøve.

2.1.2. Lovforslagets baggrund

De lokale bestande af kronvildt er siden 2004 blevet forvaltet via 12 regionale hjortevildtgrupper bestående af repræ-

sentanter fra forskellige interesseorganisationer. Forvaltningen har været udført som en kombination af regler om lokale jagttider og frivillige aftaler mellem lokale lodsejere og jægere.

Den samlede bestand af kronvildt har i en årrække været stigende, men stigningen er ikke jævnt fordelt ud over landet. På den ene side har der med held været gjort en stor indsats for at styrke bestanden af kronvildt i de egne af Danmark, hvor bestanden var lille. På den anden side har forvaltningen ført til, at for store bestande af kronvildt giver anledning til udfordringer andre steder i landet. De stigende bestande har øget omfanget af skader på mark og i skov. Kronvildtet forårsager skader på markerne ved at trampe afgrøderne ned og ved at spise afgrøderne. I visse områder i landet er man derfor begyndt at beskytte afgrøderne f.eks. ved opsætning af store hegn, og dyrkning af visse afgrødetyper er ikke længere mulig i de områder, hvor bestanden af kronvildt er størst.

Kronvildtet forårsager skader i skovene ved at skrælle barken af nåletræer, hvilket har konsekvenser for træernes vækst og kvalitet. Kronvildtet kan endvidere forårsage store skader på nyplantet skov, hvor der derfor kræves højere hegn for at holde kronvildtet ude.

Bestandene af kronvildt bærer desuden præg af en uhenigtsmæssig sammensætning, da der sker en markant større afskydning af hjorte end af hinder og kalve, som har resultatet i, at der er mangel på især ældre hjorte i bestandene.

På denne baggrund besluttede miljø- og fødevareministeren i december 2016 at iværksætte en ny model for forvaltning af kronvildt.

Formålet med den nye forvaltningsplan er at sikre flere ældre hjorte i bestandene, sikre en bedre køns- og aldersfordeling i bestandene, sikre færre skader på marker og i skovene, fortsat sikre en etisk jagtudøvelse samt sikre bedre geografisk spredning af bestandene, der bl.a. giver borgerne bedre muligheder for at opleve kronvildtet.

Sammen med allerede gennemførte justeringer af jagttiderne for kronvildt skal dette lovforslag bidrage til en ny og mere formålstjenlig opfyldelse af disse formål og skabe rammerne for den fremtidige forvaltning af kronvildt til gavn for både jægere, lodsejere og borgerne i øvrigt.

Endvidere ønsker regeringen, at der for kronvildt, dåvildt og sikavildt foretages en undersøgelse af, hvorvidt bue kan være et velegnet jagtvåben.

Mange mennesker sætter pris på at overvære shows, hvor falkonerer bruger visse arter af rovfugle til at indfange f.eks. døde smådyr eller rått kød. I lighed med de øvrige nordiske

lande, men i modsætning til en række andre europæiske lande som Tyskland og England, har det i Danmark i mange år været forbudt at udøve jagt med rovfugle på andre levende fugle eller smådyr. Regeringen finder, at der skal være mulighed for at udøve jagt med visse rovfugle, herunder som et middel til at hjælpe de borgere i og omkring byerne, der er stærkt generede af krager og store kolonier af måger og råger.

Endelig ønsker regeringen at imødekomme et ønske fra jægerkredse om, at jægere kan gennemføre en riffelprøve eller en buejagtprøve uden først at skulle gennemføre en haglskydeprøve. En lang række jægere har ikke til hensigt at gå på jagt med haglvåben, hvorfor det forekommer overflødig at skulle gennemføre en haglskydeprøve, før man har mulighed for at gennemføre en riffelprøve eller en buejagtprøve, når man ikke ønsker at gå på jagt med haglvåben.

2.2. Naturbeskyttelsesloven

2.2.1. Lovforslagets indhold og baggrund

Formålet med den foreslåede ændring er at gennemføre en forenkling af § 17 om skovbyggelinjen, således at reglerne om opførelse af bebyggelse i landzone inden for skovbyggelinjen tilpasses til planlovens landzoneregler for til- og ombygninger af helårshuse med op til et bruttoetageareal på 500 m² og tilbygning med indtil 500 m² til udvidelse af en erhvervsvirksomhed, som lovligt er etableret i en overflødiggjort bygning.

Lovforslagets § 2 tilpasser delvis naturbeskyttelseslovens § 17 om byggeri indenfor skovbyggelinjen med planlovens landzoneregler og ændringen heraf ved lov nr. 668 af 8. juni 2017.

Regeringen ønsker, at de lempelser for borgere og virksomheder, der blev gennemført med ændringen af planloven ved lov nr. 868 af 8. juni 2017, for så vidt angår udvidelse af helårshuse og af virksomheder, der er etableret i overflødiggjorte bygninger, også skal gælde inden for naturbeskyttelseslovens skovbyggelinje i landzone. De bedre muligheder for at drive virksomhed, arbejde og bo i landdistrikterne skal gælde i hele landet – også inden for skovbyggelinjen.

Hensynene til natur og landskab, der er formålet med skovbyggelinjen, varetages generelt ved administrationen af landzonebestemmelserne, hvilket var grundlaget for tilpasningen mellem landzonebestemmelserne og skovbyggelinjen fra 2014. Regeringen ønsker, at dette princip videreføres men således, at tilpasningen udbygges yderligere med flere undtagelser fra kravet om dispensation fra skovbyggelinjen for dermed at skabe bedre sammenhæng og gennemskuelighed i lovgivningen.

Det foreslås derfor, at reglerne om skovbyggelinjen og planlovens landzoneregler yderligere tilpasses hinanden, således at der fremover vil gælde flere af de samme undtagelser fra krav om dispensation fra skovbyggelinjen, som tilsvarende gælder for undtagelser fra krav om landzonetilladelse, for så vidt angår opførelse af bebyggelse mv. i landzone inden for skovbyggelinjen. Det betyder, at borgere og virksomheder ikke vil skulle søge dispensation fra skovbyggelinjen til udvidelse af et helårshus i landzone fra 250 m² til 500 m² bruttoetageareal, når boligen ligger inden for skovbyggelinjen, og virksomheder, der er indrettet i en overflødiggjort bygning, vil kunne bygge til med indtil 500 m².

3. Lovforslagets hovedpunkter

3.1. Lov om jagt og vildtforvaltning

3.1.1. Mulighed for jagt med visse arter af rovfugle

3.1.1.1. Gældende ret

Efter § 23, stk. 2, i jagt- og vildtforvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 118 af 26. januar 2017, må rovfugle og ugler ikke anvendes til jagt, og der kan ikke dispenseres fra dette forbud. Fra 1967 og frem til 1994 var jagt med rovfugle ligeledes forbudt, men der var en dispensationsmulighed, der dog kun blev anvendt ganske få gange. Det nuværende forbud uden mulighed for dispensation har været gældende siden 1994. I medfør af naturbeskyttelsesloven og jagt- og vildtforvaltningsloven er der tillige udstedt regler, der regulerer hold af vilde fugle i fangenskab.

3.1.1.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljø- og Fødevarerministeriet har overvejet, om der ligesom i en del andre lande skal kunne udøves jagt med visse arter af rovfugle i Danmark. Fordele ved denne jagtform er bl.a., at jagten er selektiv, dvs. at der kun efterstræbes et stykke vildt pr. jagtflyvning, vildtudbyttet er beskedent, problemet med vildt, der træffes men ikke dræbes må formodes at være mindre ved jagt med rovfugle end ved jagt med skydevåben, jagtudøvelsen er på naturens egne præmisser, der er ikke risiko for personskade, og der er ingen støjgener forbundet med jagten.

Jagt med rovfugle kan omvendt medføre en øget efterspørgsel efter hold af fugle i fangenskab, ligesom der vil være en øget risiko for, at det eksisterende forbud mod indfangning af vildtlevende rovfugle i naturen overtrædes. Endvidere kan eventuel jagt med rovfugle på små arealer øge risikoen for, at jagten foregår på et areal, hvor den pågældende ikke har jagtretten. Endelig skal det sikres, at udenlandske arter af

rovfugle, der ikke er hjemmehørende i den danske natur, ikke utilsigtet slipper ud i naturen. Undslupne fugle kan skabe en risiko for såkaldt faunaforurening, hvor f.eks. udenlandske hybridarter af rovfugle etablerer sig i den danske natur og parrer sig med hjemmehørende danske rovfugle.

Det foreslås, at miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om jagt med visse arter af rovfugle. Vildtforvaltningsrådets og andre relevante parters faglige viden kan inddrages i de videre overvejelser.

3.1.2. Våben og ammunition – buejagt på kronvildt, dåvildt og sikavildt

3.1.2.1. Gældende ret

Efter § 23, stk. 4, fastsætter miljø- og fødevareministeren nærmere regler om, hvilke typer våben og ammunition der må anvendes, herunder regler om salg af visse typer ammunition og regler om, at visse typer ammunition ikke må medtages på jagt.

Der er fastsat en række nærmere regler i bekendtgørelse nr. 923 af 27. juni 2016 om våben og ammunition, der må anvendes til jagt m.v.

Bestemmelsen i § 23, stk. 4, stammer fra lov nr. 169 af 6. maj 1993 (FT 1992-93: 105, 1363, 8601, 9022; A577; B1177 - L 18 1992-93 fremsat 7. oktober 1992 – Folketingsåret 1992-93).

Af lovbemærkningerne fra 1992 til bemyndigelsen i den nugældende § 23, stk. 4, fremgår det, at det på daværende tidspunkt blev overvejet, hvorvidt det skulle gøres muligt at anvende bue og pil til jagt. Det er anført, at det var tanken, at man i en periode på 5 år efter lovens ikrafttræden skulle iværksætte en undersøgelse, der kunne be- eller afkræfte påstande om, at buen ikke er et velegnet jagtvåben, og at der efter forsøgsperioden ville blive taget endelig stilling til spørgsmålet.

I forlængelse af denne undersøgelse har det siden 1999 været muligt at anvende bue til jagt på alle jagtbare arter af pattedyr og fugle, bortset fra kronvildt, dåvildt, sikavildt, muflon og vildsvin, jf. § 4, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 923 af 27. juni 2016 om våben og ammunition, der må anvendes til jagt m.v.

Det fremgår tillige af lovbemærkningerne fra 1992, at buejagt på vildtarter, der er større end råvildt, ikke tænkes tilladt efter lovens ikrafttræden. Der er som følge af denne lovbemærkning ikke i dag hjemmel til at fastsætte nærmere regler

om jagt med bue på vildtarter, der er større end råvildt – det vil sige kronvildt, dåvildt, sikavildt, muflon eller vildsvin.

3.1.2.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er hensigten med forslaget, at der skabes mulighed for at undersøge, om bue kan anvendes til jagt på vildtarter, der er større end råvildt. I første omgang er det hensigten, at der foretages en undersøgelse af, hvorvidt bue kan være et velegnet jagtvåben til jagt på kronvildt, dåvildt og sikavildt. Hvis der er ønske om det, kan der på et senere tidspunkt foretages lignende undersøgelser for så vidt angår muflon og/eller vildsvin.

Den foreslåede ændring går ud på at præcisere ordlyden af miljø- og fødevareministerens bemyndigelse i § 23, stk. 4. Herved gøres det muligt at iværksætte forsøg med buejagt også på vildtarter, der er større end råvildt. I første omgang ønsker regeringen, at der kan igangsættes forsøg med buejagt på kronvildt, dåvildt og sikavildt. Der påtænkes derfor iværksat et 4-årigt forsøg med buejagt på kronvildt, dåvildt og sikavildt. Efter forsøgsperioden vil der blive taget stilling til, om der er grundlag for at åbne mulighed for buejagt på kronvildt, dåvildt og sikavildt.

Såfremt der i løbet af forsøgsperioden viser sig at opstå forhold, der ikke er tilsigtet med ændringen, vil der før udløbet af forsøgsperioden blive taget stilling til eventuelle justeringer af ordningen eller et eventuelt ophør af forsøgsordningen.

Forslaget tilsigter herudover ikke at ændre den nugældende retstilstand.

3.1.3. Jagtformer

3.1.3.1. Gældende ret

Jagt- og vildtforvaltningslovens *kapitel 4* indeholder regler om jagtrettens udøvelse.

Der er fastsat bestemmelser om forbud mod anvendelse af rovfugle og ugler til jagt (§23, stk. 2), forbud mod anvendelse af levende lokkedyr (§23, stk. 3), forbud mod jagt fra motordrevet køretøj og luftfartøj (§ 25), forbud mod jagt fra motordrevet fartøj på søer og andre ferske vande (§ 26) og forbud mod jagt i umiddelbar nærhed af foderplads (§28, stk. 1, 2.pkt.).

Herudover indeholder *kapitel 4* en række bemyndigelser til miljø- og fødevareministeren til at fastsætte regler om, hvilke typer af våben og ammunition, der må anvendes til jagt,

anvendelse af hjælpemidler, lokkemidler og lignende til jagt, og jagt fra platforme og andre kunstige skjul.

Endvidere kan miljø- og fødevareministeren, jf. § 27, fastsætte regler om jagt på fiskeriterritoriet, herunder forbyde særlige jagtformer inden for bestemte områder. Denne bemyndigelse er bl.a. brugt til forbud mod motorbådsjagt i visse områder på fiskeriterritoriet.

3.1.3.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljø- og Fødevareministeriet vurderer det hensigtsmæssigt – i lighed med den nuværende bestemmelse for fiskeriterritoriet – ligeledes at kunne fastsætte nærmere bestemmelser om brug af særlige jagtformer på øvrige jagtarealer, herunder for eksempel forbyde visse former for jagt på visse lokaliteter på visse tidspunkter af året. Dette vurderes at understøtte en lokalt tilpasset og målrettet jagt- og vildtforvaltning. Jagt- og vildtforvaltningen kan dermed tilpasses specifikke vildtarters forvaltningsmæssige behov. Eksempelvis vil en hensigtsmæssig bestandssammensætning og – størrelse for en art kunne sikres samtidig med, at der tages de fornødne hensyn til resten af bestanden og den øvrige fauna. Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 4.

Den foreslåede ændring går ud på, at miljø- og fødevareministerens nuværende bemyndigelse i lovens § 27 til at fastsætte nærmere regler for brug af særlige jagtformer på fiskeriterritoriet, herunder forbyde særlige jagtformer inden for bestemte områder, udvides til også at omfatte øvrige jagtarealer.

Dette forslag skal ses i sammenhæng med forslaget til en ny § 46 a, der giver hjemmel til at fastsætte regler om iværksættelse af tidsbegrænsede nationale eller lokale initiativer til brug for forskningsmæssig afprøvning af jagt- og vildtforvaltningsformer, -redskaber og -metoder.

Hvis resultaterne af for eksempel et lokalt, tidsbegrænset initiativ, jf. forslaget § 46 a, fører til ønske om at fastsætte regler om en særlig jagtform på en bestemt vildttype i et område af landet, skabes der med den foreslåede bemyndigelse i § 27 mulighed for dette.

Det er ikke hensigten med lovforslaget at ændre på mulighederne for at fastsætte særlige regler om jagt på fiskeriterritoriet.

3.1.4. Fodring af vildt

3.1.4.1. Gældende ret

Det følger af jagt- og vildtforvaltningslovens § 28, stk. 1, 1. pkt., at udfodring af vildt med jagt for øje ikke må finde sted. Efter § 28, stk. 1, 2. pkt. må vildt ikke beskydes på jorden eller på vandet i umiddelbar nærhed af foderplads.

3.1.4.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Fodring af vildt har ofte til formål at understøtte en bestand på et areal eller i et område. Hvis der sker intensiv fodring især på små arealer, kan det lokalt medvirke til en ikke-bæredygtig afskydning af vildt. Miljø- og Fødevareministeriet vurderer, at en bemyndigelse til, at ministeren kan fastsætte yderligere regler om foder, og hvor der må fodres, vil give mulighed for at sikre en mere etisk forsvarlig og en mere målrettet regulering af fodring. Der vil således bl.a. kunne være behov for at fastsætte bestemmelser om, hvilket foder der må anvendes under hensyntagen til vildtets fordøjelse, og bestemmelser om, i hvilken afstand fra skydetårne og naboskel der må fodres.

Det vurderes, at fastsættelse af nærmere regler om foder og fodring kan bidrage til ønsket om at nedbringe omfanget af vildtets skader på mark og i skov såvel som en mere afbalanceret afskydning særligt på små arealer.

Det foreslås, at miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om foder og fodring, herunder om, hvilke typer foder der kan anvendes, om indretning af foderpladser og om placering af foder.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets specielle bemærkninger til § 1, nr. 5.

3.1.5. Udstedelse af jagttegn

3.1.5.1. Gældende ret

Efter den nuværende formulering af jagt- og vildtforvaltningslovens § 40, stk. 1, kan jagttegn, der giver tilladelse til jagt med glatløbede skydevåben, udstedes til personer, som 1) har fast bopæl i Danmark, 2) er fyldt 16 år, 3) er i besiddelse af den nødvendige synsevne samt i øvrigt af den fornødne åndelige og legemlige førtilid, 4) ved en prøve har godgjort at have fornødent kendskab til almindeligt forekommende vildtarter, til reglerne om jagt og vildtforvaltning, herunder de jagtetiske principper, samt har vist at have færdighed i betjeningen af glatløbede skydevåben og 5) har fået samtykke hertil fra justitsministeren.

Efter § 40, stk. 2, kan jagttegn til personer under 18 år kun udstedes, hvis indehaveren af forældremyndigheden har givet tilladelse hertil.

Efter indførelsen i 2014, jf. bekendtgørelse nr. 845 af 27. juni 2016, af krav om haglskydeprøve som en del af jagtprøven giver det jagttegn, man får udstedt efter bestået skriftlig og praktisk jagtprøve - og inden bestået haglskydeprøve - imidlertid ikke længere tilladelse til at gå på jagt. Jagttegnet er derfor påtegnet ordlyden "Dette jagttegn giver ikke tilladelse til at udøve jagt".

Jagttegnet kan i denne situation alene bruges til indkøb af våben og ammunition og giver tilladelse til at skyde på skydebane uden instruktør.

Først når haglskydeprøven er bestået, kan der udstedes et jagttegn, som giver ret til at udøve jagt. Jagttegnet vil være påtegnet "Haglskydeprøve bestået + prøvedato".

3.1.5.2. Miljø- og Fødevareministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For personer, der allerede har bestået haglskydeprøve eller som var jagttegnsberettigede før indførelsen af krav om haglskydeprøve i 2014 giver den gældende formulering af bestemmelsen i § 40, stk. 1, ikke anledning til tvivl.

Miljø- og Fødevareministeriet har imidlertid konstateret, at bestemmelsen med den nuværende formulering "jagttegn, der giver tilladelse til jagt med glatløbet skydevåben" kan være misvisende for kommende jægere, der endnu ikke har bestået haglskydeprøve.

Det skyldes, at bestemmelsen, der er formuleret før indførelse af krav om haglskydeprøve, har en ordlyd, der kan give kommende jægere anledning til at tro, at de med modtagelsen af jagttegnet umiddelbart har fået adgang til at gå på jagt. Efter bestemmelsens ordlyd er det således jagttegnet, der giver tilladelse til jagt med glatløbende skydevåben.

Det foreslås, at sætningen i § 40, stk. 1, "der giver tilladelse til jagt med glatløbende skydevåben," udgår. Herved kan der ikke længere opstå den opfattelse, at en bestået jagtprøve umiddelbart giver adgang til jagt med glatløbende skydevåben – dvs. haglvåben – men at et jagttegn i denne situation alene kan bruges til indkøb af våben og ammunition og giver tilladelse til at skyde på skydebane uden instruktør.

3.1.6. Påtegning af jagttegn, jagtprøve og skydeprøver

3.1.6.1. Gældende ret

Vildt må kun beskydes af personer, der har jagttegn, jf. lovens § 39.

For at give ret til jagt med skydevåben skal jagttegnet imidlertid være påtegnet efter reglerne i bekendtgørelse nr. 845 af 27. juni 2016 om jagttegn (jagttegnsbekendtgørelsen), hvorefter et jagttegn kan påtegnes en ret til at gå på jagt med henholdsvis haglgevær, jf. § 22, stk. 4, jagtriffel, jf. § 25, stk. 4, eller bue, jf. § 33, stk. 1. Jagttegnet kan indeholde én eller flere af de ovennævnte påtegninger.

Påtegning kan således ske på baggrund af en bestået haglskydeprøve, riffelprøve og/eller buejagtprøve.

Påtegningen kan desuden ske på baggrund af en tilladelse opnået efter de tidligere gældende regler fra før indførelse af krav om haglskydeprøve og riffelprøve.

Det følger af lovens § 40, stk. 3, at jagttegn, der ved en påtegning desuden giver tilladelse til jagt med en jagtriffel, kan udstedes til personer, som ud over at opfylde betingelserne i stk. 1 og 2 ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til og færdighed i brug af jagtriffel.

Efter jagt- og vildtforvaltningslovens § 40, stk. 4, fastsætter miljø- og fødevareministeren nærmere regler om jagtprøven og riffelprøven.

Der er fastsat en række nærmere regler om blandt andet jagtprøven, om haglskydeprøven, om riffelprøven og om buejagtprøven i bekendtgørelse nr. 845 af 27. juni 2016 om jagttegn.

Jagtprøven omfatter dels en skriftlig prøve, der består af 40 spørgsmål, hvor aspiranten skal besvare spørgsmål om kendskab til jagttider, jagtret, jagtetik, forsvarlig skudafstand, våbensikkerhed og lignende dels en praktisk prøve i bl.a. våbenhåndtering og afstandsbedømmelse.

Siden 2014 skal aspiranter som en del af jagtprøven endvidere bestå en haglskydeprøve, før vedkommende har tilladelse til at gå på jagt med glatløbende skydevåben. Det fremgår af § 16, stk. 1 i bekendtgørelse nr. 845 af 27. juni 2016 om jagttegn.

Af bekendtgørelsens § 25, stk. 2 fremgår, at riffelprøve kan aflægges af personer, der har bestået haglskydeprøve.

Tilsvarende fremgår af bekendtgørelsens § 35, stk. 1, at buejagtprøven kun kan aflægges af personer, der har bestået haglskydeprøven.

Indtil 2012 var buejagtprøven reguleret i en særskilt bekendtgørelse om buejagt. Bekendtgørelsen var udstedt med hjemmel i jagt- og vildtforvaltningslovens § 23, stk. 4, hvor-

efter miljø- og fødevarerministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke typer våben og ammunition, der må anvendes.

I 2012 blev bekendtgørelse om buejagt og bekendtgørelse om jagttegn sammenskrevet i bekendtgørelse om jagttegn nr. 1272 af 17. december 2012. Bekendtgørelse om jagttegn er udstedt med hjemmel i både jagt- og vildtforvaltningslovens § 23, stk. 4, for så vidt angår buejagt og buejagtprøve og § 40, stk. 4, for så vidt angår de øvrige prøver.

3.1.6.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljø- og Fødevarerministeriet finder det hensigtsmæssigt, at det i lovens § 40, stk. 3, præciseres, at jagttegn kun giver tilladelse til jagt med skydevåben, når det af jagttegnet ved en påtegning fremgår, at indehaveren har ret til at udøve jagt med haglvåben, jagtriffel, eller bue, herunder med hvilken type bue.

Der er ønske om at imødekomme et ønske fra jægerkredse om, at jægere kan gennemføre en riffelprøve eller en buejagtprøve uden først at skulle gennemføre en haglskydeprøve. En lang række jægere har ikke til hensigt at gå på jagt med haglvåben, hvorfor det forekommer overflødig at skulle gennemføre en haglskydeprøve, før man har mulighed for at gennemføre en riffelprøve eller en buejagtprøve, når man ikke ønsker at gå på jagt med haglvåben.

På den baggrund vurderer Miljø- og Fødevarerministeriet, at det vil være hensigtsmæssigt, at reglerne omformuleres, således at det ved en ændring af § 40, stk. 3, om påtegning vedrørende tilladelse til jagt med jagtriffel tydeliggøres, at haglskydeprøven fremover ikke er en del af den almindelige jagtprøve, som alle jægere skal bestå, for at opnå jagttegn, jf. lovens § 40, stk. 1. nr. 4.

Miljø- og Fødevarerministeriet finder det endvidere hensigtsmæssigt, at miljø- og fødevarerministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om prøver samles i § 40, stk. 4, der herefter omfatter alle prøvetyper – jagtprøve, haglskydeprøve, riffelprøve og buejagtprøve.

Den foreslåede ændring går ud på, at anvendelsesområdet for § 40, stk. 3, udvides, således at reglerne om tilladelse til jagt med forskellige former for jagtvåben og påtegninger på jagttegnet herom samles i § 40, stk. 3, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

Endvidere foreslås, at § 40, stk. 3, ændres, således at det tydeliggøres, at jagttegn kun giver tilladelse til jagt med skydevåben, når det af jagttegnet ved en påtegning fremgår, at indehaveren har ret til at udøve jagt med haglvåben, jagtrif-

fel, eller bue, herunder med hvilken type bue, jf. lovforslagets § 1, nr. 7.

De hidtil gældende overgangsregler vedrørende tilladelse til jagt med haglggevær eller jagtriffel og påtegning herom videreføres uændret.

Det foreslås endvidere, at ordlyden af miljø- og fødevarerministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om jagtprøve og riffelprøve i jagt- og vildtforvaltningslovens § 40, stk. 4, ændres til også at omfatte haglskydeprøve og buejagtprøve og ikke kun jagtprøven og riffelprøven som i dag, jf. lovforslagets § 1, nr. 8.

Som følge heraf foreslås ordlyden af § 41, stk. 3, og § 42, stk. 2, 1. pkt., som vedrører krav om ny prøve, ændret således, at ordene "jagt- eller riffelprøve" erstattes af "en eller flere prøver, jf. § 40, stk. 3", jf. lovforslagets § 1, nr. 9, hvorved anvendelsesområdet udvides til også at omfatte haglskydeprøve og buejagtprøve.

3.1.7. Tidsbegrænsede initiativer i forskningsmæssigt øjemed

3.1.7.1. Gældende ret

Jagt- og vildtforvaltningslovens § 46, stk. 1, indeholder i dag hjemmel til, at miljø- og fødevarerministeren i særlige tilfælde kan gøre undtagelse fra en række af lovens bestemmelser. For eksempel kan der gives dispensation fra bestemmelsen om, at jagt kun må finde sted i tiden fra solopgang til solnedgang eller fra bestemmelsen om, at der ikke må drives jagt på eller fra et sammenhængende areal, der er mindre end 1 hektar.

3.1.7.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Miljø- og Fødevarerministeriet ønsker at skabe mulighed for på forskningsmæssig baggrund at afprøve jagt- og vildtforvaltningsformer, -redskaber og -metoder, der ikke eller kun vanskeligt kan iværksættes uden at fravige den nugældende lovgivning.

Der kan for eksempel være tale om afprøvning af jagt- og vildtforvaltningsformer, -redskaber eller -metoder i et lokalområde eller i en større egn af landet, som kan berøre en større og ubestemt kreds af jægere.

Af lovens § 46, stk. 1, fremgår, at miljø- og fødevarerministeren i særlige tilfælde kan gøre undtagelse fra en række bestemmelser i loven. Det drejer sig om lovens § 4, stk. 1, (forbud mod jagt før solopgang og efter solnedgang), § 18,

stk. 1 og 2, (jagtbegrænsninger på arealer under 1 ha og 5 ha) § 19, stk. 2, (afstandskrav ved jagt på fiskeriterritoriet), § 23, stk. 1 og 3, (forbud mod jagt med andre midler end skydevåben og mod anvendelse af lokkedyr) § 24 (krav om af egnet apporterende hund), § 26 (jagt fra motordrevet køretøj), § 28 (fodring) og § 30, stk. 1 (hegning).

Da denne mulighed for at meddele dispensation er knyttet til enkeltstående dispensationsansøgninger, er det Miljø- og Fødevarerministeriets vurdering, at der ikke i dag er tilstrækkelig klar hjemmel i § 46 til at iværksætte de ønskede tidsbegrænsede initiativer i et lokalområde eller i en større egn af landet, da sådanne initiativer vil kunne berøre en større og ubestemt kreds af borgere.

Derfor foreslås, at ministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler, der kan muliggøre iværksættelse af nationale eller lokale, tidsbegrænsede initiativer.

Sådanne initiativer kan gennemføres i tidsbegrænsede perioder. En sådan afprøvning af forskellige virkemidler og værktøjer har til formål at afprøve, hvordan den fremtidige forvaltning af kronvildt mest hensigtsmæssigt varetages, ligesom initiativerne vil kunne anvendes til i bredere forstand at medvirke til at styrke den nuværende jagt- og vildtforvaltning gennem afprøvning af nye metoder og virkemidler.

Det er ikke hensigten med forslaget, at der kan gives mulighed for etablering af permanente initiativer. De tidsbegrænsede initiativer skal følges op af en evaluering, der udføres efter forskningsbaserede metoder.

Det er miljø- og fødevarerministeren der, eventuelt på baggrund af indstilling fra Vildtforvaltningsrådet, igangsætter de enkelte initiativer. Hvis gennemførelsen af et konkret initiativ i en tidsbegrænset periode kan få betydning for en større, ubestemt kreds af jægere eller andre borgere vil rammerne og de nærmere betingelser i perioden blive fastlagt i bekendtgørelsesform. Det kan for eksempel være ændrede jagttider i perioden eller krav om indberetning af særlige oplysninger om f.eks. vildtudbytte m.v.

Efter forslaget bemyndiges ministeren til i den forbindelse at fastsætte nærmere regler om rammer og vilkår, herunder regler om pligt til indberetning.

Det er hensigten, at initiativerne vil have en varighed på op til 4 år, dog ikke udover den tid, der i det konkrete tilfælde er nødvendig for at opnå den nødvendige forskningsbaserede viden.

3.2. Naturbeskyttelsesloven

3.2.1. Gældende ret

Skovbyggelinjen har til formål at sikre skovenes værdi som landskabslementer og at opretholde skovbrynene som levesteder for plante- og dyrelivet. Det er ikke tilladt at placere bebyggelse og lignende inden for skovbyggelinjen. Efter naturbeskyttelseslovens § 17 kræver det kommunalbestyrelsens forudgående dispensation at placere bebyggelse, campingvogne og lignende inden for skovbyggelinjen, dvs. inden for 300 m fra offentlige skove og private skove over 20 ha. Der gælder en række undtagelser i § 17, stk. 2, fra dette krav.

I landzone gælder en række særlige undtagelser i naturbeskyttelseslovens § 17, stk. 2, for opførelse af bebyggelse inden for skovbyggelinjen, der tilsvarende gælder efter planlovens landzoneregler. Når kommunalbestyrelsen har meddelt en landzonetilladelse efter planlovens § 35 til opførelse af bebyggelse i landzone inden for skovbyggelinjen, følger det af naturbeskyttelseslovens § 17, stk. 2, nr. 5, at der ikke også skal træffes afgørelse om dispensation fra skovbyggelinjen. Det følger endvidere af § 17, stk. 2, nr. 6, at placering af bebyggelse m.v. i landzone, der er omfattet af undtagelserne fra kravet om landzonetilladelse efter § 36 i lov om planlægning, tilsvarende er undtaget fra krav om dispensation fra skovbyggelinjen dog med de undtagelser, der fremgår af § 17, stk. 4.

Naturbeskyttelseslovens § 17 var tidligere i det væsentlige tilpasset planlovens landzoneregler, og undtagelserne fra krav om henholdsvis landzonetilladelse og dispensation fra skovbyggelinjen var i det væsentlige ens.

Med ændringen af lov om planlægning i juni 2017, jf. lov nr. 668 af 8. juni 2017, blev der gennemført en udvidelse af rækken af undtagelser i planlovens § 36 fra kravet om landzonetilladelse. Den samtidige konsekvensændring af naturbeskyttelsesloven indførte ikke tilsvarende undtagelser for opførelse af bebyggelse inden for skovbyggelinjen i landzone.

Det betyder, at en række bebyggelser i landzone, jf. § 17, stk. 4, forudsætter kommunalbestyrelsens dispensation fra skovbyggelinjen efter § 65, uanset at de er fritaget fra krav om landzonetilladelse.

Dette gælder bl.a. for mindre driftsbygninger til dambrug på en landbrugsejendom, til- og ombygning af helårshuse i landzone, hvorved husets samlede bruttoareal vil overstige 250 m² op til 500 m².

Dette gælder endvidere for opførelse af aftægts- eller medhjælperboliger på visse landbrugsejendomme og tilbygning med indtil 500 m² til udvidelse af en erhvervsvirksomhed i

landzone, som lovligt er etableret i en overflødiggjort bygning og tilsvarende for udvidelse af en mindre butik op til 250 m².

For driftsbygninger til landbrug, skovbrug og fiskeri gælder undtagelsen fra krav om dispensation efter de gældende regler i § 17, stk. 2, nr. 4, kun for opførelse af byggeri, der er erhvervsmæssigt nødvendigt for den pågældende ejendoms drift som landbrugs- eller skovbrugsejendom, og ikke - som det nu er tilfældet i planloven - også for driftsbygninger, der er erhvervsmæssigt nødvendige for en landbrugsbedrift.

Dermed blev den ovenfor beskrevne tilpasning ikke videreført for de nye undtagelser for landzonetilladelse, hvorfor visse bebyggelser, der ikke længere kræver landzonetilladelse, stadig kræver en dispensation fra skovbyggelinjen.

3.2.2. Miljø- og Fødevarerministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Formålet med forslaget er, at flere af de lempelser for borgere og virksomheder for at opføre bebyggelse i landzone, som blev gennemført med ændringen af planloven i juni 2017, også skal gælde inden for skovbyggelinjen.

Det foreslås derfor, at mulighederne for til- og ombygning af helårshuse op til et samlet bruttoetageareal på 500 m² og tilbygning til virksomheder, der er indrettet i en overflødiggjort bygning, med indtil 500 m² i landzone, ikke længere skal kræve dispensation fra skovbyggelinjen. Administrationen af planlovens landzoneregler og skovbyggelinjen tilpasses hermed yderligere til hinanden.

Den foreslåede ordning går herefter ud på, at kommunerne ikke længere vil skulle træffe afgørelse om dispensation fra skovbyggelinjen i de nævnte tilfælde, der med ændringen af planloven i juni 2017 blev fritaget for krav om landzonetilladelse.

De foreslåede lempelser af reglerne om skovbyggelinjen indebærer ikke en fravigelse af lovgivningens øvrige bestemmelser, som fortsat skal iagttages, herunder f.eks. regler om beskyttede naturtyper og naturbeskyttelseslovens § 29 a, der indeholder et generelt forbud mod at beskadige og ødelægge yngle- eller rasteområder for dyrearter, der er optaget på habitatdirektivets bilag IV og nævnt i bilag 3 til loven. Lovens § 29 a, indeholder endvidere et generelt forbud mod forsættelige forstyrrelser med skadelig virkning for arten eller bestanden.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

I forhold til den foreslåede ændring af jagt og vildtforvaltningsloven forventes en senere udmøntning af lovforslagets bemyndigelser til at fastsætte regler om henholdsvis jagtformer og om fodring og om foder ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

En senere udmøntning af den foreslåede hjemmel i jagt og vildtforvaltningsloven til at iværksætte tidsbegrænsede initiativer i forskningsmæssigt øjemed forventes at have både administrative og økonomiske konsekvenser for staten, men omfanget afhænger af, hvilke initiativer der i givet fald iværksættes. Der kan således blive behov for at indkøbe forsøgsopsætninger og vurderinger fra forskningsinstitutioner m.v.

Endvidere vil der skulle afsættes personalemæssige ressourcer i forbindelse med dels forberedelse og igangsætning af initiativerne dels efterfølgende evaluering. Endelig vil der i forbindelse med en eventuel adgang til falkejagt skulle afsættes personalemæssige ressourcer til f.eks. administration af falkejagt, samt tilsyn med fuglehold og håndhævelse. Det nærmere omfang af ressourceforbruget vil først foreligge, når det på et senere tidspunkt er klarlagt, hvorledes bemyndigelserne i lovforslaget nærmere skal udmøntes.

I forhold til den foreslåede ændring af § 17 om skovbyggelinjen vil der blive tale om en administrativ lettelse for kommunerne i administrationen af de gældende regler, idet kommunerne ikke længere skal træffe afgørelse om dispensation fra skovbyggelinjen i visse sager om tilbygning til helårshuse og til virksomheder indrettet i overflødiggjorte bygninger i landzone inden for skovbyggelinjen og føre tilsyn hermed. Da kravet om dispensation i de nævnte tilfælde kun har været gældende i relativt kort tid, dvs. fra juni 2017, vurderes de administrative konsekvenser for det offentlige kun at være meget beskedne.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

I forhold til den foreslåede ændring af jagt og vildtforvaltningsloven forventes lovforslaget ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Dog forventes udmøntningen af lovforslagets hjemler i sammenhæng med andre initiativer at kunne medvirke til at give færre vildtskader på mark og i skov, hvilket vil have positive konsekvenser for de pågældende landbrug og skovbrug. Det er ikke muligt på det foreliggende grundlag at fastslå værdien af den forventede reduktion af vildtskader.

I forhold til den foreslåede ændring af naturbeskyttelsesloven vurderes lovforslagets § 2 om skovbyggelinjen at indebære positive økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet, idet kravet om dispensation i de omfattede sager bortfalder.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

I forhold til den foreslåede ændring af jagt og vildtforvaltningsloven forventes lovforslaget ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

I forhold til den foreslåede ændring af naturbeskyttelsesloven indebærer lovforslagets § 2 om skovbyggelinjen, at borgere ikke længere skal søge dispensation fra skovbyggelinjen til visse tilbygninger til helårshuse og til virksomheder indrettet i overflødiggjorte bygninger i landzone, der med den seneste ændring af naturbeskyttelsesloven blev omfattet af krav herom. Dermed er det en administrativ lettelse, da der skal ansøges i færre sager, skønt ansøgningskravet i forhold til naturbeskyttelsesloven har været gældende i relativt kort tid.

7. Miljømæssige konsekvenser

I forhold til jagt og vildtforvaltningsloven vurderes lovforslaget ikke at have miljømæssige konsekvenser.

I forhold til naturbeskyttelsesloven vil lovforslagets § 2 supplere den gældende undtagelse fra krav om dispensation fra skovbyggelinjen til opførelse af bebyggelse, der samtidig er undtaget fra krav om landzonetilladelse.

Opførelse af bebyggelse kan have konsekvenser for natur og landskab. I forhold til landskabet vil kravet om tilknytning til eksisterende bebyggelse sikre, at de eventuelle konsekvenser for landskabet begrænses.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslagets § 1 indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Lovforslagets § 2 vurderes ikke at indebære konsekvenser i forhold til EU-retten, da forslaget i princippet tilnærmes den retstilstand, der var gældende før ændringen af naturbeskyttelsesloven ved lov nr. 681 af 8. juni 2017. Forholdet til Natura 2000-områder indgår imidlertid i byggesagsbehandlingen efter bygge-loven for opførelse af bebyggelse i disse områder.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag om ændring af jagt og vildtforvaltningsloven har været sendt i høring i perioden 1. september til den 29. september 2017, og et udkast til lovforslag om ændring af naturbeskyttelsesloven har været sendt i høring fra den 8. september til den 6. oktober 2017 hos følgende

myndigheder og organisationer m.v.:

Danske Regioner, Kommunernes Landsforening, HK-Kommunal Miljøudvalg, 15. juni fonden, 92-gruppen, Advokatrådet, A. P. Møller fonden, Akademirådet, Arkitektforeningen, Biologiforbundet,

Bygningskultur Danmark, Bæredygtigt Landbrug, Campingrådet,

COWI A/S, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Jægerforbund

Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund,

Dansk Akvakultur, Dansk Amatørfiskerforening, Dansk Botanisk Forening,

Dansk Camping Union, Dansk Erhverv, Dansk ErhvervsFremme,

Dansk Fritidsfiskerforbund, Dansk Industri, Dansk Journalistforbund,

Dansk Juletræer, Dansk Landbrugsrådgivning (DLBR), Dansk Land- og Strandjagt, Dansk Ornitologisk Forening, Dansk Pattedyrforening, Dansk Pelsdyravlerforening, Dansk Selskab for Miljøret, Dansk Skovforening,

Dansk Træforening, Dansk Træinformation, Dansk Vandrelaug, Danske Advokater, Dansk Falkejagtklub, Dansk Falkoner Klub, Danske Landskabsarkitekter, Danske Maskinstationer og Entreprenører, Danske Medier, Danske Svineproducenter, Danske Træindustrier, Det Dyreetiske Råd, Det Grønne Museum, Den Danske Naturfond, Den Danske Landinspektørforening, Det Økologiske Råd, DCA – Nationalt Center for Fødevarer og Jordbrug, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi,

DR, att. : DR Jura, Politik og Strategi, Dyrenes Beskyttelse, Dyrehandlernes Brancheforening, EnviNa Foreningen af miljø-, plan- og naturmedarbejdere i det offentlige, Entomologisk Forening, FAB Foreningen af Byplanlæggere, Ferskvandsfiskerforeningen, Foreningen af Danske Buejægere, Foreningen af Fredningsnævnsformænd i Danmark og disses suppleanter, Foreningen Danske Herregårdsjægere, Friluftsrådet, Greenpeace Danmark, HedeDanmark, Hedeselskabet, Jagttegnslærerforeningen, Jordbrugsakademikerne, Jysk Jæger Og Landbrugslaug,

Kammeradvokaten, LandBoUngdom, Landbrug & Fødevarer, Landdistrikternes Fællesråd, Landsforeningen for Bygnings- og Landskabskultur, Frie bønder – Levende land, Landsforeningen Praktisk Økologi, Moesgård Museum, Nationalpark Thy, sekretariatet, Nationalpark Mols Bjerge, sekretariatet, Nationalpark Vadehavet, Nationalpark Skjoldungernes Land, Natur og Ungdom, NOAH, Nordea fonden, Orbicon,

Praktiserende Landinspektørers Forening, Rambøll Danmark, RealDania,

Sammenslutningen af Danske Småøer, SEGES, Skydebaneforeningen Danmark, Skovdyrkerforeningerne, Skov & Landskab (Københavns Universitet), Småskovforeningen Danmark, Teknologisk Institut

Verdensnaturfonden (WWF), Verdens Skove, Villum-fonden, Økologisk Landsforening, Aage V. Jensens fond, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, Danmarks Tekniske Universitet, Københavns Universitet,

RUC – Roskilde Universitetscenter, Syddansk Universitet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Jagt og vildtforvaltningsloven: Afhænger af den senere udmøntning af bemyndigelsen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Naturbeskyttelsesloven: Der forventes en mindre administrativ lettelse for kommunerne.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (sæt X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1.

Det foreslås, at lovens fodnote affattes således: »1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle, EU-tidende 2010, nr. L 20, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter, EF-Tidende 1992, nr. L 206, side 7, som ændret senest ved Rådets direktiv 2013/17/EU af 13. maj 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 193, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, EU-

Tidende 2004, nr. L 143, side 56, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/30/EU af 12. juni 2013, EU-Tidende 2013, nr. 178, side 66.«

Forslaget har til formål at nyaffatte fodnoten til lovens titel med henblik på, at noten ajourføres med opdaterede henvisninger til de seneste ændringer af direktiverne.

Til nr. 2.

Det fremgår af jagt- og vildtforvaltningslovens § 23, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 118 af 26. januar 2017, at rovfugle og ugler ikke må anvendes til jagt, og der kan ikke dispenseres fra dette forbud. Det nuværende forbud uden mulighed for dispensation har været gældende siden 1994. I medfør af naturbeskyttelsesloven og jagt- og vildtforvaltningsloven er der tillige udstedt regler, der regulerer hold af vilde fugle i fangenskab.

Med forslaget til ny § 23, stk. 5 bemyndiges miljø- og fødevareministeren til at fastsætte nærmere regler om jagt med visse arter af rovfugle.

Det er hensigten med bemyndigelsen, at miljø- og fødevarereministeren på baggrund af Vildtforvaltningsrådets og andre relevante parters synspunkter afklarer, hvordan muligheden for jagt med visse arter af rovfugle (falkejagt) nærmere bør reguleres og udmøntes, herunder om en sådan mulighed skal betinges af en evaluering efter nogle år med henblik på en stillingtagen til om muligheden fortsat skal kunne anvendes.

Jagt med rovfugle adskiller sig fra den traditionelle jagt med brug af våben. Derfor forventes reguleringen af jagt med rovfugle at ville adskille sig fra den nugældende regulering af den mere traditionelle jagt med brug af våben. Den foreslåede hjemmel til at fastsætte nærmere regler om jagt med visse arter af rovfugle forventes derfor også udmøntet i en særskilt bekendtgørelse.

Der kan f.eks. blive tale om at stille krav om, at der udover sædvanligt jagttegn også skal etableres en særlig uddannelse fulgt af en bestået falkonerprøve. Det skal blandt andet afklares, hvilke rovfugle der kan anvendes og på hvilke betingelser m.v., herunder om der skal stilles krav om særligt sporingsudstyr (gps), og hvilke andre arter rovfuglene må jage.

Herudover skal der sikres et effektivt kontrolsystem, herunder bl.a. krav om dokumentation for den enkelte fugl, der skal sikre, at der ikke holdes rovfugle, der er indfanget i naturen, ligesom der skal føres tilsyn med fuglehold.

Som en konsekvens af forslaget bliver det nuværende stk. 5 til stk. 6.

Til nr. 3.

Efter § 23, stk. 4, fastsætter miljø- og fødevarereministeren nærmere regler om, hvilke typer våben og ammunition der må anvendes, herunder regler om salg af visse typer ammunition og regler om, at visse typer ammunition ikke må medtages på jagt. Med hjemmel i bestemmelsen er det i § 4, stk. 2 i bekendtgørelse nr. 923 af 27. juni 2016 om våben og ammunition der må anvendes til jagt m.v. fastsat, at alle jagtbare arter af pattedyr og fugle, bortset fra kronvildt, dåvildt, sikavildt, muflon og vildsvin må jages med bue.

Med den foreslåede affattelse af § 23, stk. 4 udgår ordene "herunder regler".

Den foreslåede affattelse af § 23, stk. 4, skal give mulighed for, at de hidtidige lovbemærkninger fra 1992 til bemyndigelsen i den nugældende § 23, stk. 4, kan justeres. Af disse lovbemærkninger fremgår, at det skulle gøres muligt at anvende bue og pil til jagt. Det er anført, at det er tanken, at man i en periode på 5 år efter lovens ikrafttræden skal iværksætte en undersøgelse, der kan be- eller afkræfte påstande om, at buen ikke er et velegnet jagtvåben, og at der efter forsøgsperioden vil blive taget endelig stilling til spørgsmålet.

Det fremgår tillige af lovbemærkningerne, at buejagt på vildtarter, der er større end råvildt, ikke tænkes tilladt efter

lovens ikrafttræden. Der er som følge af denne lovbemærkning ikke i dag hjemmel til at fastsætte nærmere regler om jagt med bue på vildtarter, der er større end råvildt – det vil sige kronvildt, dåvildt, sikavildt, muflon eller vildsvin.

Det er hensigten med nyaffattelsen af bestemmelsen, at bemyndigelsen skal kunne udnyttes til at fastsætte regler om jagt på kronvildt, dåvildt og sikavildt eller andre arter af vildt, der er større end råvildt, med brug af bue.

Forslaget har til formål, at der kan iværksættes undersøgelser af brug af bue som jagtvåben til jagt på vildtarter, der er større end råvildt – det vil sige kronvildt, dåvildt, sikavildt, muflon eller vildsvin. I første omgang ønskes det undersøgt, om buejagt på kronvildt, dåvildt og sikavildt kan være en velegnet jagtmetode.

Erfaringerne fra sådanne undersøgelser vil herefter kunne danne grundlag for at fastsætte permanente regler om jagt på kronvildt, dåvildt, sikavildt eller andre arter af vildt, der er større end råvildt, med brug af bue. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.2.

Såfremt der i løbet af forsøgsperioden viser sig at opstå forhold, der ikke er tilsigtet med ændringen, vil der før udløbet af forsøgsperioden blive taget stilling til eventuelle justeringer af ordningen eller et eventuelt ophør af forsøgsordningen.

Forslaget tilsigter herudover ikke at ændre den nugældende retstilstand.

Til nr. 4.

Af den gældende § 27 fremgår, at miljø- og fødevarereministeren kan fastsætte regler om jagt på fiskeriterritoriet, herunder forbyde særlige jagtformer inden for bestemte områder. Bemyndigelsen er bl.a. udnyttet til et forbud mod motorbådsjagt i visse områder på fiskeriterritoriet.

Med den foreslåede ændring, hvor ordene "jagt på fiskeriterritoriet" erstattes af ordene "jagtformer" udvides bemyndigelsen til, at der også kan fastsættes regler om jagt på andre områder end på fiskeriterritoriet. Den gældende bemyndigelse til at fastsætte regler om jagt på fiskeriterritoriet oprettholdes således uændret.

Den foreslåede bemyndigelse i § 27 til at fastsætte regler om jagtformer tænkes anvendt til at sikre en løbende tilpasning til det aktuelle forvaltningsbehov, herunder særlige forvaltningshensyn for den enkelte art.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til en ny § 46 a, der giver hjemmel til at fastsætte regler om iværksættelse af tidsbegrænsede nationale eller lokale initiativer til brug for forskningsmæssig afprøvning af jagt- og vildtforvaltningsformer, -redskaber og -metoder.

Hvis resultaterne af for eksempel et lokalt, tidsbegrænset initiativ, jf. § 46 a, fører til ønske om at fastsætte regler om en særlig jagtform på en bestemt vildtart i et område af landet, skabes der således med den foreslåede ændring af bemyndigelsen i § 27 mulighed for dette.

Bemyndigelsen tænkes bl.a. anvendt til at forbyde tryk- og drivjagt i kronvildtets brunsttid for at reducere forstyrrelseseffekten som følge af jagt. Bemyndigelsen kan også anvendes til at sikre en mere bæredygtig og forsvarlig afvikling af jagten på andre arter. Hensynet kan både være til den vildtart, der jages, og til andre arter i området - såvel jagtbare som ikke jagtbare.

I perioder og områder, hvor jagt ikke er tilladt, eller hvor den nuværende jagt er særligt forstyrrende, vil man med regler om jagtformer kunne sikre en mere målrettet regulering af jagten. Det kan eksempelvis være, at der i forbindelse med en udvidelse af jagttiden for ræv er behov for at indskrænke tilladelsen til alene at gælde gravjagt, ligesom det kan overvejes at tillade jagt på kronkalv i februar med vilkår om forbud mod tryk- og drivjagt. Der vil ligeledes for eksempel kunne udføres en mere målrettet forvaltning af mulighederne for jagt på andre arter, hvor bestanden vurderes at være for stor og ønskes reduceret, som eksempelvis grågås.

Ofte vil en intensivning af jagten på en art resultere i forstyrrelse af andre arter, som kan være sårbare for forstyrrelse. Her vil man gennem en regulering af jagtmetoderne kunne beskytte andre arter mod forstyrrelse i de perioder, hvor vildtet er mest sårbart overfor forstyrrelse, f.eks. når vildtet yngler eller fælder.

Til nr. 5.

Efter de gældende regler i § 28, må udfodring af vildt med jagt for øje ikke finde sted, og vildt må ikke beskydes på jorden eller på vandet i umiddelbar nærhed af foderplads. Disse bestemmelser opretholdes uændret.

Det foreslås i § 28, stk. 2, at miljø- og fødevareministeren bemyndiges til at fastsætte regler om foder og fodring, herunder om, hvilke typer foder der kan anvendes, om indretning af foderpladser og om placering af foder.

Bemyndigelsen i det foreslåede § 28, stk. 2, tænkes udnyttet til at fastsætte forbud mod visse typer foder - f.eks. kraftfoder og valset korn. Formålet med et sådant forbud er dels en sikring af vildtets sundhed, herunder hensynet til vildtets fordøjelse, og dels en bedre forvaltning af bestanden. Ved vurderingen af, om der skal fastsættes forbud mod visse fodertyper eller mod at fodre visse steder, kan f.eks. indgå bestandstæthed, områdets bærekapacitet, miljøhensyn og vildtbiologi.

Det er hensigten at indføre regler om afstandskrav for fodring i forhold til naboskel, skydetårne og skydestiger. Et afstandskrav i forhold til naboskel skal medvirke til at minimere omfanget af fodring på små arealer og tæt på naboer, hvor vildtet "indfodres" fra de omkringliggende arealer. Fastsættelse af et afstandskrav for fodring i nærheden af skydetårne har navnlig til formål at præcisere det nuværende forbud mod at skyde vildtet på eller i umiddelbar nærhed af foderpladsen.

En reduktion af omfanget af fodring på særligt små arealer og fodring i umiddelbar nærhed af skydetårne og skydestiger vil begrænse mulighederne for at overudnytte jagtmulighederne ud over arealets bæreevne. Dette vil være hensigtsmæssigt, både når det gælder afskydning af hjorte og når det gælder afskydning af kronvildt i områder med små bestande, og vil derved medvirke til at sikre en etisk jagtudøvelse.

Bemyndigelsen vil desuden blive anvendt til, at der med hensyn til regler om foder og fodring vil kunne skelnes mellem ejer og lejer af jagt f.eks. ved fastsættelse af særlige afstandskrav til naboskel for fodring på lejet jagt. Det har erfaringsmæssigt vist sig, at en jagtlejer i mange tilfælde har en mindre tilskyndelse til at medvirke til en langsigtet forvaltning af vildtet i et område. Det kan skyldes, at en jagt ofte lejes for en kort eller kortere årrække, hvorfor et ønske om at optimere jagten i lejeperioden bliver det mest fremtrædende. En ejer har oftest en mere langsigtet interesse i at arbejde for at sikre en fremtidig sund bestand på ejendommen og i nærområdet.

Bemyndigelsen kan endvidere udnyttes til at fastsætte bestemmelser om den nærmere indretning og udformning af foderpladser og hvordan og med hvilke typer foder, der må fodres.

Til nr. 6.

Efter den nuværende formulering af jagt- og vildtforvaltningslovens § 40, stk. 1, kan jagttegn, der giver tilladelse til jagt med glatløbede skydevåben, udstedes til personer, der opfylder visse nærmere angivne betingelser.

For personer, der allerede har bestået haglskydeprøve eller som var jagttegnsberettigede før indførelsen af krav om haglskydeprøve i 2014 giver den gældende formulering af bestemmelsen i § 40, stk. 1, ikke anledning til tvivl.

Miljø- og Fødevareministeriet har konstateret, at bestemmelsen med den nuværende formulering kan være misvisende for kommende jægere, der endnu ikke har bestået haglskydeprøve. Det skyldes, at bestemmelsen, der er formuleret før indførelse af krav om haglskydeprøve, har en ordlyd, der kan give kommende jægere anledning til at tro, at de med modtagelsen af jagttegnet umiddelbart har fået adgang til at gå på jagt. Efter bestemmelsens ordlyd er det således jagttegnet, "der giver tilladelse til jagt med glatløbede skydevåben".

Efter indførelsen i 2014 af krav om haglskydeprøve giver det jagttegn, man får udstedt efter bestået skriftlig og praktisk jagtprøve - og inden bestået haglskydeprøve - imidlertid ikke længere tilladelse til at gå på jagt. Jagttegnet er derfor påtegnet ordlyden "Dette jagttegn giver ikke tilladelse til at udøve jagt".

Jagttegnet kan i denne situation alene bruges til indkøb af våben og ammunition og giver tilladelse til at skyde på skydebane uden instruktør. Først når haglskydeprøven er bestået kan der udstedes et jagttegn, som giver ret til at udøve

jagt. Jagttegnet vil være påtegnet "Haglskydeprøve bestået + prøvedato".

Det foreslås derfor, at § 40, stk. 1, ændres, så sætningen "der giver tilladelse til jagt med glatløbede skydevåben," udgår. Herved kan der ikke længere opstå den opfattelse, at en bestået jagtprøve umiddelbart giver adgang til jagt med glatløbede skydevåben – dvs. haglvåben – men at et jagttegn i denne situation alene kan bruges til indkøb af våben og ammunition og giver tilladelse til at skyde på skydebane uden instruktion.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af § 40, stk. 3, hvor det tydeliggøres, at jagttegn kun giver tilladelse til jagt med skydevåben, når det af jagttegnet ved en påtegning fremgår, at indehaveren har ret til at udøve jagt med haglvåben, jagtriffel, eller bue, herunder med hvilken type bue.

Til nr. 7.

Af jagt- og vildtforvaltningslovens § 39 fremgår, at vildt kun må beskydes af personer, der har jagttegn.

For at give ret til jagt med skydevåben skal jagttegnet imidlertid være påtegnet efter reglerne i bekendtgørelse nr. 845 af 27. juni 2016 om jagttegn (jagttegnsbekendtgørelsen), hvorefter et jagttegn kan påtegnes en ret til at gå på jagt med henholdsvis haglgevær, jf. § 22, stk. 4, jagtriffel, jf. § 25, stk. 4, eller bue, jf. § 33, stk. 1. Jagttegnet kan indeholde én eller flere af de ovennævnte påtegninger.

Påtegning kan således ske på baggrund af en bestået haglskydeprøve, riffelprøve og/eller buejagtprøve.

Påtegningen kan desuden ske på baggrund af en tilladelse opnået efter de tidligere gældende regler fra før indførelse af krav om haglskydeprøve og riffelprøve.

Det følger af lovens § 40, stk. 3, at jagttegn, der ved en påtegning desuden giver tilladelse til jagt med en jagtriffel, kan udstedes til personer, som ud over at opfylde betingelserne i stk. 1 og 2 ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til og færdighed i brug af jagtriffel.

Med den foreslåede ændring af § 40, stk. 3, angives det nu udtømmende, til hvem et jagttegn med de pågældende påtegninger kan udstedes.

Med den foreslåede henvisning i § 40, stk. 3 til tidligere gældende regler menes for så vidt angår ret til at gå på jagt med haglgevær, at der i 2014 ved indførelse af krav om haglskydeprøve som en del af jagtprøven blev indsat overgangsregler af hensyn til de mange jægere, der havde erhvervet jagttegn efter de hidtidige regler, så disse jægere ikke blev omfattet af det nye krav om at aflægge en haglskydeprøve for at opnå en påtegning på jagttegnet om retten til at udøve hagljagt.

Med henvisningen til tidligere gældende regler for så vidt angår ret til at gå på jagt med jagtriffel menes, at der ved indførelse af krav om riffelprøve i 1994 blev indsat over-

gangsregler af hensyn til de mange jægere, der havde erhvervet ret til jagt med riffel efter de hidtidige regler.

For at erhverve en påtegning på jagttegnet om ret til at gå på jagt med haglgevær eller riffel efter de tidligere gældende regler er der uændret krav om, at den pågældende uden afbrydelse har været optaget i Jagttegnsregistret som jagttegnsberettiget, siden retten til jagt med haglgevær eller riffel blev opnået.

Den i § 40, stk. 3, nævnte henvisning til tidligere gældende regler er ikke relevant i forhold til buejagt, idet jagt med bue først blev muligt, da bekendtgørelse nr. 240 af 11. april 1999 om buejagt trådte i kraft 1. maj 1999. Der gælder således i denne situation ingen overgangsregler.

Til nr. 8.

Af den gældende § 40, stk. 4, 1. pkt., fremgår, at miljø- og fødevareministeren fastsætter nærmere regler om jagtprøven og riffelprøven.

Miljø- og Fødevareministeriet finder det hensigtsmæssigt, at miljø- og fødevareministerens bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om prøver fremgår af § 40, stk. 4, der herefter udtrykkeligt nævner alle prøvetyper – jagtprøve, haglskydeprøve, riffelprøve og buejagtprøve.

Det foreslås derfor, at § 40, stk. 4, 1. pkt., fremover nævner såvel jagtprøven, jf. stk. 1, nr. 4, som haglskydeprøven, riffelprøven og buejagtprøven, jf. stk. 3, og ikke kun nævner jagtprøven og riffelprøven som i dag.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger afsnit 2.6.

Til nr. 9.

Af den gældende § 41, stk. 3, fremgår, at fornyelse af jagttegn kan gøres betinget af, at den pågældende aflægger ny jagt- eller riffelprøve. Tilsvarende fremgår det af den gældende § 42, stk. 2, 1. pkt., at generhvervelse af jagttegn, der er inddraget, kan gøres betinget af, at den pågældende aflægger ny jagt- eller riffelprøve.

Som en konsekvens af den i lovforslagets nr. 8 foreslåede ændring af ordlyden af miljø- og fødevareministerens bemyndigelse i § 40, stk. 4 til at fastsætte nærmere regler om jagtprøve og riffelprøve ændres til også at omfatte haglskydeprøve og buejagtprøve og ikke kun jagtprøven og riffelprøven som i dag, foreslås ordlyden af § 41, stk. 3, og § 42, stk. 2, 1. pkt., som vedrører krav om ny prøve, ændret således, at ordene "jagt- eller riffelprøve" erstattes af "en eller flere prøver, jf. § 40, stk. 3", jf. lovforslagets § 1, nr. 9, hvorved anvendelsesområdet udvides til også at omfatte haglskydeprøve og buejagtprøve.

Til nr. 10.

Af lovens § 46, stk. 1, fremgår, at miljø- og fødevareministeren i særlige tilfælde kan gøre undtagelse fra en række bestemmelser i loven. Det drejer sig om lovens § 4, stk. 1,

(forbud mod jagt før solopgang og efter solnedgang), § 18, stk. 1 og 2, (jagtbegrænsninger på arealer under 1 ha og 5 ha) § 19, stk. 2, (afstandskrav ved jagt på fiskeriterritoriet), § 23, stk. 1 og 3, (forbud mod jagt med andre midler end skydevåben og mod anvendelse af lokkedyr) § 24 (krav om af egnet apporterende hund), § 26 (jagt fra motordrevet køretøj), § 28 (fodring) og § 30, stk. 1 (hegning).

For at skabe mulighed for at iværksætte tidsbegrænsede nationale eller lokale initiativer, der retter sig mod en større og ubestemt kreds af borgere, foreslås en ny § 46 a. Med den foreslåede bestemmelse bemyndiges miljø- og fødevarerministeren til at fastsætte regler om fravigelse af bestemmelserne i § 4, stk. 1, § 18, stk. 1 og 2, § 19, stk. 2, § 23, stk. 1 og 3, § 24, § 26, § 28 og § 30, stk. 1 med henblik på iværksættelse af tidsbegrænsede, nationale eller lokale initiativer til brug for forskningsmæssig afprøvning af jagt- og vildtforvaltningsformer, -redskaber og -metoder.

Det foreslås endvidere, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om de nærmere rammer og vilkår for de i stk. 1 nævnte initiativer herunder regler om pligt til indberetning.

Baggrunden for bestemmelsen er beskrevet i lovforslagets almindelige bemærkninger afsnit 2.7.2.

Bemyndigelsen i § 46 a tænkes udmøntet således, at eventuelle initiativer iværksættes af miljø- og fødevarerministeren, eventuelt på baggrund af en anbefaling fra Vildtforvaltningsrådet.

Bemyndigelsen kan alene anvendes til tidsbegrænsede initiativer af op til 4 års varighed, dog ikke længere end den tid, der i det konkrete tilfælde er nødvendig for at opnå de fornødne forskningsmæssige resultater. Hvis der efter en evaluering er ønske om at fortsætte initiativet uændret, skal dette ske ved en egentlig lovændring.

Hvor de forskningsmæssige resultater ikke giver det fornødne grundlag for en kvalificeret evaluering, kan forsøgsperioden i særlige tilfælde forlænges i en kortere periode. Initiativer kan i særlige tilfælde afbrydes før tid uden evaluering, hvis grundlaget for initiativet bortfalder.

Bemyndigelsen tænkes anvendt til bl.a. tidsbegrænsede udvidelser af mulighederne for jagtmetoder på visse arter.

Initiativer med udvidelse af mulighederne for jagtmetoder på visse arter kunne eksempelvis være muligheden for at skyde bestemte vildtarter på foderpladser. I udlandet skydes eksempelvis vildsvin ofte på foderpladser for at holde bestanden på et acceptabelt niveau.

For at sikre, at de borgere og herunder jægere, der måtte blive berørt af for eksempel tidsbegrænsede, nye muligheder i forhold til de gældende regler eller eventuelt bliver pålagt tidsbegrænsede restriktioner, bliver bekendt med et igangsat, tidsbegrænset initiativ, vil rammerne og betingelserne for sådanne initiativer, hvis det på baggrund af en konkret vurdering skønnes hensigtsmæssigt, blive fastlagt i bekendtgørelsesform.

Det bemærkes, at et tidsbegrænset initiativ skal overholde Danmarks EU-retlige forpligtelser, det vil sige habitatdirektivet, herunder bilag IV og fuglebeskyttelsesdirektivet.

Til § 2

Til nr. 1.

Efter de gældende regler i § 17, stk. 2, er en række bebyggelser undtaget fra krav om dispensation fra skovbyggelinjen og er ligeledes efter planlovens § 36 undtaget fra kravet i planlovens § 35 om landzonetilladelse. Det gælder f.eks. til- og ombygning af helårshuse op til et bruttoareal på 250 m² og udvidelse af mindre virksomheder indrettet i overflødiggjorte landbrugsbygninger.

Indtil ikrafttrædelsen af de gældende regler var der med en enkelt undtagelse tale om sammenfald af undtagelser i de to love, se ovenfor i de almindelige bemærkninger, og disse undtagelser har været gældende siden 1. januar 2014.

Planlovens § 36 blev ved lov nr. 668 af 8. juni 2017 suppleret med en række nye byggemuligheder, der er undtaget fra krav om landzonetilladelse. Ved den samtidige konsekvensændring af naturbeskyttelsesloven kom tilsvarende undtagelser ikke til at gælde for opførelse af bebyggelse inden for skovbyggelinjen i landzone og kræver derfor dispensation fra forbuddet mod bebyggelse inden for skovbyggelinjen.

Dette er blandt andet tilfældet for til- og ombygning af helårshuse i landzone, hvorved husets samlede bruttoetageareal vil overstige 250 m² og op til 500 m², jf. § 17, stk. 4, nr. 3, og for tilbygning med indtil 500 m² til udvidelse af en erhvervsvirksomhed i landzone, jf. § 17, stk. 4, nr. 5, som lovligt er etableret i en overflødiggjort bygning.

Det foreslås, at § 17, stk. 4, nr. 3, ophæves. Det betyder, at der ikke længere vil gælde krav om dispensation fra skovbyggelinjen til til- og ombygning af helårshuse i landzone inden for skovbyggelinjen, hvorved husets samlede bruttoetageareal vil overstige 250 m² og op til 500 m², jf. § 17, stk. 4, nr. 6.

Den foreslåede bestemmelse giver således en umiddelbar ret til at opføre den nævnte bebyggelse.

Forslaget er en konsekvens af planlovsændringen ved lov nr. 668 af 78. juni 2017, hvorved en række bebyggelser blev undtaget fra krav om landzonetilladelse, og som dermed li-

geledes undtages fra krav om dispensation fra skovbyggelinjen. Der vil således være tale om yderligere tilpasning mellem planlovens landzoneregler og naturbeskyttelseslovens § 17 om skovbyggelinjen.

Med ophævelse af krav om dispensation i de nævnte sager sker der ikke længere en konkret vurdering af forholdet til Natura-2000 områder. Forholdet til Natura 2000-områder indgår imidlertid i byggesagsbehandlingen efter byggeloven for byggeri i disse områder.

Endvidere gælder et generelt forbud i naturbeskyttelseslovens § 29 a mod at beskadige og ødelægge yngle- eller rastområder for dyrearter, der er optaget på habitatdirektivets bilag IV og nævnt i bilag 3 til loven. Lovens § 29 a indeholder endvidere et generelt forbud mod forsætlige forstyrrelser med skadelig virkning for arten eller bestanden.

Det foreslås endvidere, at § 17, stk. 4, nr. 5, ophæves. Det vil betyde, at der kan opføres en tilbygning med indtil 500 m² til udvidelse af en erhvervsvirksomhed i landzone inden for skovbyggelinjen, som lovligt er etableret i en overflødiggjort bygning.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne ovenfor til den foreslåede bestemmelse om ophævelse af § 17, stk. 4, nr. 3.

Til nr. 2

Forslaget er en konsekvens af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 1.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. januar 2018, da der er tale om erhvervsrettet regulering.

Det bemærkes, at såvel lov om jagt og vildtforvaltning som naturbeskyttelsesloven ikke gælder for Færøerne og Grønland, hvorfor lovforslaget ikke indeholder en særskilt bestemmelse herom.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 23...

Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren fastsætter nærmere regler om hvilke typer våben og ammunition, der må anvendes, herunder regler om salg af visse typer ammunition og regler om, at visse typer ammunition ikke må medtages på jagt.

Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om anvendelse af hjælpemidler, lokkemidler og lignende til jagt, herunder forbud mod at anvende visse midler.

§ 27. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om jagt på fiskeriterritoriet, herunder forbyde særlige jagtformer inden for bestemte områder.

§ 28. Udfodring af vildt med jagt for øje må ikke finde sted. Vildt må ikke beskydes på jorden eller på vandet i umiddelbar nærhed af foderplads.

§ 40

Jagttegn, der giver tilladelse til jagt med glatløbende skydevåben, kan udstedes til personer, som..

Stk. 3. Jagttegn, der ved en påtegning desuden giver tilladelse til jagt med jagtriffel, kan udstedes til personer, som ud over at opfylde betingelserne i stk. 1 og 2 ved en prøve har godtgjort at have fornødent kendskab til og færdighed i brug af jagtriffel.

§ 1

I lov om jagt og vildtforvaltning, jf. lovbekendtgørelse nr. 118 af 26. januar 2017, foretages følgende ændringer:

2. I § 23 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte nærmere regler om jagt med visse arter af rovfugle.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 6.

3. § 23, *stk. 4* affattes således:

»Stk. 4. Miljø- og fødevareministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke typer våben og ammunition der må anvendes, om salg af visse typer ammunition og regler om, at visse typer ammunition ikke må medtages på jagt.«

4. I § 27 ændres: »jagt på fiskeriterritoriet« til »jagtformer«.

5. I § 28 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Miljø- og fødevareministeren kan fastsætte regler om fodring, herunder om hvilke typer foder, der kan anvendes, og om placering af foder.«

6. I § 40, *stk. 1*, udgår:

», der giver tilladelse til jagt med glatløbende skydevåben,...«

7. § 40, *stk. 3* affattes således:

»Stk. 3. Jagttegn, der ved påtegning giver tilladelse til jagt med haglgevær, jagtriffel eller bue, kan udstedes til personer, som ud over at opfylde betingelserne i stk. 1 og 2 ved en prøve har

godtgjort at have fornødent kendskab til og

færdighed i brug af haglgevær, jagtriffel eller bue, eller uden at have bestået en haglskydeprøve eller riffelprøve har opnået ret til påtegning på

Stk. 4. Miljø- og fødevarerministeren fastsætter nærmere regler om jagtprøven og riffelprøven.

§ 41...

Stk. 3. Fornyelse af jagttegn kan gøres betinget af, at den pågældende aflægger ny jagt- eller riffelprøve.

§ 42....

Stk. 2. Generhvervelse af jagttegn, der er inddraget efter stk. 1, kan gøres betinget af, at den pågældende aflægger ny jagt- eller riffelprøve.

§ 17. Der må ikke placeres bebyggelse, campingvogne og lignende inden for en afstand af 300 m fra skove. For privatejede skove gælder dette kun, hvis arealet udgør mindst 20 ha sammenhængende skov.

Stk. 2. Forbuddet i stk. 1 gælder ikke for

1) - 4).....

5) bebyggelse, campingvogne og lign. i landzone, hvortil der er meddelt tilladelse efter § 35, stk. 1, i lov om planlægning,

6) bebyggelse, campingvogne og lign. i landzone, der er omfattet af undtagelserne fra kravet om tilladelse efter § 36, stk. 1, jf. § 36, stk. 2, i lov om planlægning, jf. dog stk. 4,

7)– 8).....

Stk. 3.

Stk. 4. De i stk. 2, nr. 6, nævnte undtagelser fra forbuddet i stk. 1 gælder ikke for følgende bebyggelser, uanset at de nævnte bebyggelser er undtaget fra krav om landzonetilladelse efter § 36 i lov om planlægning:

jagttegnet herom i henhold til tidligere gældende regler og uden afbrydelse har været optaget i Jagttegnsregistret som jagttegnsberettiget.«

8. § 40, stk. 4. 1. pkt. affattes således:

»Stk. 4. Miljø- og fødevarerministeren fastsætter nærmere regler om jagtprøven, jf. stk. 1, nr. 4, og om haglskydeprøven, riffelprøven og buejagtprøven, jf. stk. 3.«

9. § 41, stk. 3, ændres til:

»Stk. 3. Fornyelse af jagttegn kan gøres betinget af, at den pågældende aflægger en eller flere prøver, jf. § 40, stk. 3.«

9. § 42, stk. 2, 1. pkt. ændres til:

»Generhvervelse af jagttegn, der er inddraget efter stk. 1, kan gøres betinget af, at den pågældende aflægger en eller flere prøver, jf. § 40, stk. 3.«

10. Efter § 46 indsættes:

»§ 46 a. Miljø- og fødevarerministeren kan under overholdelse af regler fastsat med hjemmel i § 52, stk. 4, nr. 1, fastsætte nærmere regler om fravigelse af bestemmelserne i § 4, stk. 1, § 18, stk. 1 og 2, § 19, stk. 2, § 23, stk. 1 og 3, § 24, § 26, § 28 og § 30, stk. 1 med henblik på iværksættelse af tidsbegrænsede nationale eller lokale initiativer til brug for forskningsmæssig afprøvning af jagt- og vildtforvaltningsformer, -redskaber og –metoder.«

§ 2

I lov om naturbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 934 af 27. juni 2017, foretages følgende ændring:

1. § 17, stk. 4, nr. 3, og 5, ophæves.

Nr. 4 og 6 bliver herefter nr. 3 og 4.

1) Det i § 36, stk. 1, nr. 3, i lov om planlægning nævnte byggeri til landbrugs- og skovbrugsejendomme og fiskerierhvervet, jf. dog stk. 2, nr. 4,

2) mindre byggeri, der er erhvervmæssigt nødvendigt for driften af eksisterende dambrug på en landbrugsejendom,

3) tilbygning til og ombygning af helårshuse i landzone, hvorved husets samlede bruttoareal vil overstige 250 m², jf. dog stk. 2, nr. 5,

4) opførelse eller indretning i eksisterende bebyggelse af en bolig på en landbrugsejendom, hvis areal overstiger 30 ha, når den nye bolig skal benyttes i forbindelse med et generationsskifte eller til en medhjælper,

5) tilbygning med indtil 500 m² til udvidelse af en erhvervsvirksomhed i landzone, som lovligt er etableret i en overflødiggjort bygning, og

6) tilbygning til en mindre butik i landzone, der er etableret i en overflødiggjort bygning, når butikkens samlede bruttoeta-geareal efter udvidelsen ikke overstiger 250 m².

2. I § 17, stk. 4, nr. 4, der bliver nr. 3, indsættes efter »medhjælper«: »og«.

§ 3

Loven træder i kraft den 1. januar 2018.